

Petrol ihrac eden ülkeler örgütü (OPEC) ne üye dünyada tüketilen petrolün hemen hemen tamamına yakın miktarının çıkarıldığı zengin petrol yataklarına sahip ülkeler, sat tıkları petrolün fiyatına % 10 oranında zam yaptılar. OPEC üyesi ülkelerin aldıkları bu zam kararı, dünyanın dört bir yanında çeşitli yankılar uyandıran önemli bir adım dır.

Emperyalist güçler, özellikle ABD emperyalistleri, OPEC üyesi ülkelerin petrole zam yapmalarını açık baskı ve şantajla başvurarak, tehditler savurarak engellemek istedikler. ABD emperyalistleri, yıllardır sürdürülen, OPEC üyeleri arasındaki birlik ve dayanışmayı parçalamaya çabalarını zam kararının alındığı toplantının arifesinde daha da yoğunlaştırdılar. OPEC üyesi ülkeler arasında bu lunan, kendilerine en yakın gericiilerle (Suudi Arabistan, Birleşik Arap Emirlikleri) çeşitli pazarlıklara girilerek bu emellerini gerçekleştirme ve zam kararını önlemeye çalıştılar. Ama onların bu çabaları fayda etmedi.

OPEC'İN SON ZAM KARARI, DÜNYAYI ÇIKARLARINA GÖRE

İDARE ETMEYE ÇALIŞAN EMPERYALİSTLERİN, YAĞMA VE TALAN SİYASETLERİNE İNDİRİLMİŞ YENİ BİR DARBEDİR

İki süper devlet, dünya halklarını iliklerine kadar sömürmek, sömürge ve yarı-sömürge ülkelerin zenginliklerini arsızca yağmalamak emperyalist siyasetlerini sürdürmek konusunda birbirleriyle ittifak halinde davranırlarken, aynı zamanda, bu yağmadan daha fazla pay almak, dünyanın tek efendisi olmak için de amansız bir rekabet halinde dilerler. Onlar, ekonomik, askeri ve mali üstünlüklerine dayanarak, zorba-

lıkla, her biri birer kölelik zinciri olan çeşitli anlaşmalarla; baskı, tehdit ve şantaja başvurarak uluslararası ekonomik ilişkileri kendi emperyalist çıkarlarına uygun olarak sürdürmeye, uluslararası ekonomik ilişkilerde her dediklerinin itirazsız yerine getirildiği efendiler olmaya bakmaktadırlar. Emperyalist yağma ve talan siyasetlerinin bir parçası olarak, herbiri bağımlı ve sanayileşmemiş, geri ekonomik yapıya sahip olan hammadde üreticisi ülkelerindün ya pazarlarında sattıkları hammadde ve tarım ürünlerini alabildiklerine ucuza kapatacak, öte yandan bu ülkelere sattıkları sanayi ürünlerini de gerilerinin çok üstünde, tekel fiyatına satmak politikasını sürdürmeye bakmaktadırlar. Ama, dünya halkları ve gelişmekte olan ülkeler onların buyağ-

OPEC ülkelerinin petrol fiyatlarına zam kararı

İki süper devletin uluslararası ekonomik ilişkilerde yağma ve tahakküm kurma siyasetlerine indirilen bir darbedir

İNDİRİLEN BİR DARBEDİR

macı ve hegemonyacı siyasetlerini sürdürmelerine kuzu kuzu boyun eğmekte diler. Özellikle 1970'lerden sonra, dünyanın bel li başlı hammadde üreticisi ülkeleri, güçlerini birleştirme, aralarında dayanışmayı kuvvetlendime ve emperyalist söyguncular karşısına güçlü olarak dikilmek amacıyla örgütlenmeye başlamışlardır. Petrol ihrac eden ülkeler örgütü OPEC, bu tür yiminin üstündeki ör gütten biridir.

Emperyalistler, özellikle iki süper devlet, uluslararası ekonomik ve ticari ilişkiler düzenindeki egemenliklerinin par-

çalanmasına, hammadde üreticisi ülkelerin milli zenginliklerine sahip çıkarak, onları kendi çıkarlarına uygun biçimde kullanmalarına var güçleriyle karşı koymaktadırlar. Çeşitli baskı, şantaj, tehdit ve zorbalıklara başvurularına rağmen dünya halkları milli zenginliklerine kararlılıkla sahip çıkmaktadırlar. Nitekim OPEC ülkelerinin ham petrol fiyatlarına yaptıkları son zam, yağma ve tahakkümünü ilelebet sürdürmek isteyen emperyalistlere vurulan yeni bir darbedir.

HAMMADDE ÜRETİCİSİ

ÜLKELERİN HALKLARI MİLLİ ZENGİNLİKLERİNE SAHİP ÇIKIYORLAR

OPEC ülkelerinin son zamanları, hammadde üreticisi olan ülke halklarının, ülkelerinin zenginliklerine bağımsız olarak sahip çıkma, kendi çıkarlarına uygun biçimde kullanma haklarını koruma konusundaki kararlılıklarının yeni bir ifadesidir. Emperyalistler ve işbirlikçileri yıllarca, petrole, her zaman istedikleri gibi yağmalayabilecekleri, kolay kolay kurumayacak olan en ucuz enerji kaynağı gözüyle bakmışlardır. Onlar, zengin petrol yataklarını, bu yatakların gerçek sahibi olan ülkelerin halklarına aykırı olarak yağmalamışlar, hovardaca kullanmışlardır.

Ama artık durum eskisi gibi değildir. Petrol kaynaklarına sahip ülkelerin halkları, petrole, emperyalist tekelinin ve bir avuç işbirlikçinin ceplerini şişirecek şekilde değil, kendilerinin ve dünya halklarının çıkarlarına uygun şekilde akıtma kararlıdırlar. Emperyalist ülkelere karşı 1973'te uygulanan petrol ambargosundan bu yana petrol sadece emperyalistlerin kollarına kâr katan bir araç olmaktan çıkmış, petrol üreten ülkelerin halklarının elinde, emperyalistlere karşı kullanılan bir silah olmuştur. Petrolün bir silah olarak kullanılmaya başlanmasıyla birlikte, diğer hammadde üreticisi ülkelerin halkları da sahip oldukları zenginlikleri et kili birer silah olarak kellerine almaya başlamışlardır. Bu durum ve halkların bu silahları her kul-

3 OCAK 1977

İlanışı emperyalistlerin korku ve telaşını arttırmış, onlara yeni ölümzehir yaralar almıştır.

PETROLE YAPILAN ZAM EKONOMİK BUHRANI DERİNLESTİRECEKTİR

OPEC ülkelerinin petrol fiyatlarına zam yapmaları, kapitalist ve revizyonist ülkelerin içinden çıkamamak için debelendikleri ekonomik buhranı daha da derinleştirecektir. Emperyalist ülkelerin hepsinde, petrol, hayatın hemen her alanında çok kullanılan önemli bir hammadde. Buna karşılık sahip oldukları petrol yatakları ya hiç denemek kadar azdır, ya da tükettiklerinin büyük bir miktarını karşılayamamaktadır. Bu nedenle, OPEC ülkelerinden çok büyük miktarlarda petrol satın almak zorundadırlar. Son zamanlarda, petrol satın almak için eskisinden daha fazla para ödemek zorunda kalacaklardır. Bu ise zaten açık veren, gittikçe kötüleşen ekonomilerinin içinde bulunduğu batağa daha da batmasına yol açacaktır. Emperyalist burjuvazi, kollarını kırmak, bunun da ötesinde OPEC ülkelerinin yaptığı zammı fırsat bilip kendilerinin aracılık yaparak sattıkları petrol-

De.Sa.7.Sü.2'de

İspanyol halkı özgürlüğe sahte "Demokrasi yutturmacasıyla değil, kendi mücadelesiyle kavuşacaktır!"

İspanyol halkının uzun yıllardır Frankocu faşist diktatörlüğün kanlı vahşet ve terör rejimine karşı yürüttüğü kararlı

mücadeleler, faşist rejimi ve onun patronu Amerikan emperyalizmini yeni oyunlar oynamaya itti. Başta Amerikan emperyaliz-

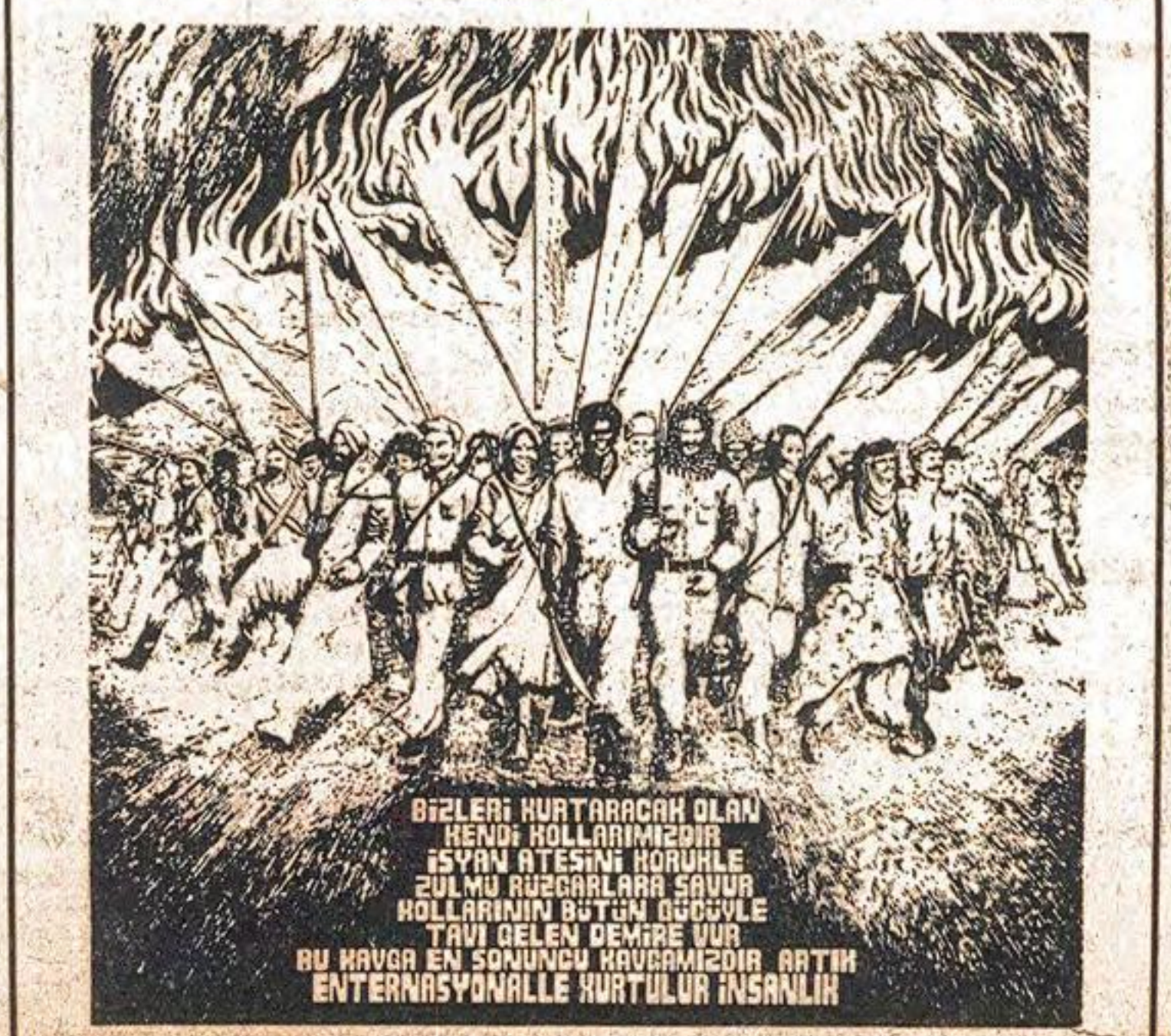
mi olmak üzere bütün emperyalistler ve bütün gericiiler, Juan Carlos'un "Frankosuz Frankoculuk" demek olan kralcı-faşist

diktatörlüğünün ömrünü uzatabilmek için bir sözde liberalleşme ve sözde demokratisma masalı ile halkı uyutma çabasında

birleştiler. Revizyonist Santiago Carrillo'nun sahte "Komünist" Partisi de başından beri bu oyunda rol aldı ve bu halk düşmanı tertibi güçlendirmeye çalıştı. Faşist İspanyol hükümeti bir sahte liberal reform planı hazırlayarak, 1977 yılı içinde İspanya'da serbest seçimler yapılacağını ve parlamentaryer demokrasiye dönüşeceğini açıkladı. Ancak faşist hükümetin bir tek şartı vardı: Carrillo'nun "Komünist" Partisi seçime katılamayacaktı. Nitekim buna uygun olarak 40 yıldır siyasal yaşamın bulunuşu bütün siyasi partiler kanunî kuruluşlarını ve kongrelerini yapmaya başladılar. Bu arada sahte İspanya "komünist" Partisi ve revizyonist e-lebaşısı Carrillo da yaygaraya başladı. "Özgürlük varsa herkese özgürlük olmalıydı". Aslında bu sözde reform planının girdiği bu son şart İspanya'da oynanmak istenen halk düşmanı oyunun son perdesiydi. Nitekim 1976 Nisan'ında Carrillo Paris'te kraldan yakarırlarla "Geniş bir koalisyon hükümetinin kurulmasına, halkın (!) taleplerini ifade etmesine, halkın hükümetin ve devletin biçimi konusunda söz sahibi olmasına izin vermesini" isterken, istediği şey halkın özgürlüğü değil, kendisinin ve halk düşmanı partisinin özgürlüğü idi. Ve zaten aynı anda Kral Juan Carlos da Carrillo'nun sahte "Komünist" Par-

tisi'nin legalleştirilmesine karşı olmadığını sadece buna biraz geç izin vereceğini, öncelikle "demokratik" yapının sağlanması için gerekli olduğunu söylüyordu.

15 Aralık'ta bu sahte reform planının ilk adımı olarak referandum yapıldı. Yani bu reform tasarısının kabulünü kapı bulandırmak için halka sorulacaktı (!) Bu sırada, İspanya'ya girmesi yasak olan revizyonist Carrillo, Madrid'te ortaya çıkarak, çok "gizli" bir basın toplantısı düzenledi ve "9 aydır Madrid'te yaşadığını, seçimlere mutlaka katılacaklarını, İspanya "Komünist" Partisi seçimlere katılmazsa İspanya'da demokrasiden söz etmenin mümkün olmadığını" açıkladı. Carrillo oyunbozanlık ediyordu, bunun için faşist rejim onu tuttu. De.Sa.7.Sü.6'da

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR BİRLEŞİN

İspanya Komünist Partisi (Marksist-Leninist) İspanyol halkına gerçek özgürlük ve bağımsızlık için mücadele yolunda önderlik yapıyor

İspanyol halkı, İspanya Komünist Partisi (Marksist-Leninist) ve FRAP (Yurtsever Anti-faşist Devrimci Cephe) önderliğinde kralcı-faşist diktatörlüğü yıkmak ve yerine bir federatif halk cumhuriyeti kurmak yolunda mücadelesini sürdürüyor.

İlk kuruluşundan beri İKP/ML, halkın değişik tabakaları içinde devrimci kitle örgütlenmesini yaratmak ve genişletmekle uğraştı. Parti, işçi-senatörlük mahalelerini, İspanya Demokratik Üniversite Federasyonu'nu, Köy Halk Birliği'ni, Kadınlar Halk Birliği'ni ve örneğin aydınlar içinde olduğu gibi diğer kitle örgütleri ni kurdu. Bütün bu kitle örgütleri ve sosyalist gruplarla cumhuriyetçi kesimler FRAP'ın (Yurtsever anti-faşist Devrimci Cephe) kuruluşuna katıldılar. FRAP, İspanya Komünist Partisi Marksist-Leninist'in yönetiminde 1971'den beri bütün ülkeye yayılıyor ve değişik halk tabakaları ile bağlarını güçlendiriyor. 1974'te reformistlerin ve Carrillo revizyonistlerinin yığın ve desteğiyle olduğu, değişik tedbirlerle faşizmin sümesini sağlamak için manevralarını yoğunlaştırdı. İKP/ML'nin kulavuzluğunda FRAP, 1974 sonbaharında devrimci genel grev kapsamında bu -lundu. Ülkenin büyük bölgelerinde 300.000'den fazla işçi bu çağrıya cevap verdi. Bu çağrıya sonra halkın diğer tabakaları köylüler, öğrenciler, sanatçılar, doktorlar, avukatlar, profesörler bu harekete katıldılar. 1975 yılı ortalarından itibaren ülkedeki derin siyasi buhran şartlarında, FRAP silahlı birliklerinin silahlı eylemlerinde önemli bir gelişme oldu. Bu kitle hareketine yeni ufuklar açtı ve

diktatörlüğün içindeki zıtlıkları keskinleştirdi. Frankocu diktatörlük bir yandan emperyalistlerin ve sosyal-emperyalistlerin, tüm gericiilerin, sözde demokratların, sözde liberalerin ve Carrillo revizyonistlerinin desteğiyle faşizmi sürdürmek için sahte "demokratik" manevraları yaparken, halka karşı geniş ve vahşi bir baskı kampanyasına girişti. Eylül 1975'de, üçü FRAP üyesi ve ikisi ETA (Bask Kurtuluş Örgütü) üyesi 5 yurtseverin idamına hüküm edilmeleri ve dünya çapında güçlü protestolara rağmen öldürülmeleri, Frankocu faşist diktatörlüğün tacir etti, bütün İspanya'da ve dünya çapında protestolara ve geniş kitle gös terilerine yol açtı.

Franko'dan sonra, bütün emperyalistlerin ve gericiilerin Juan Carlos rejimini daha ileri ve daha liberalleşme gibi göstererek kitlelerde hoş havalları yaratma çabalarına karşı, İKP/ML ve FRAP, rejimi "Frankosuz Frankoculuk" olarak nitelendi ve halk kitlelerine kararlı mücadele yolunu gösterdi.

İKP/ML, özgürlük ve bağımsızlık ancak silahlı mücadele yoluyla oligarşinin iktidarına son vererek, sosyalizme yol açan bir halk demokrasisi rejimi kurmakla ulaşılabileceğini belirtti. Bugün FRAP, kralcı-faşist diktatörlüğe karşı geniş halk tabakalarının aktif kitle eylemlerini yoğunlaştırmak ve yaygınlaştırmak için mücadele ediyor ve halk gösterilerinde kitleler halinde FRAP'ın sloganlarını haykırıyor:

MONARŞİYE ÖLÜM!
YAŞASIN CUMHURİYET!

Şili "Komünist" Partisi Başkanı CORVALAN "Özgürlük savaşçısı" değil

İFLAH OLMAZ BİR REVİZYONİSTTİR

Geçtiğimiz günlerde bir Sovyetler Birliği'nde diğeri Şili'de bulunan iki tutuklu gerici yazar Bukovsky ile Şili "Komünist" Partisi Başkanı modern revizyonist Luis Corvalan bu iki devlet arasında değiştirildi. Sovyetler Birliği'nde tutuklu bulunan gerici yazar Bukovsky ile değiştirilen Corvalan, Sovyet basını ve dünya modern revizyonist ve burjuva basını tarafından "özgürlük savaşçısı", "büyük kahraman"

olarak tanıtıldı. Bu gerici takas göklere çıkarıldı ve Sovyetler Birliği kendisinin "özgürlük savaşçısını" kurtaran büyük sosyalist ülke payesine hak kazandığını ispatlamak için elinden geleni yaptı.

Luis Corvalan kimdir? Corvalan Sovyet sosyal-emperyalizminin azılı bir uşadır. Onun tek amacı, yüzünde taşıdığı sosyalist maske ile kitleleri aldatarak peşine takmak ve ülkeyi sosyal-emperya-

lizmin bir sömürgeci hali ne getirmektedir. Onun partisi olan Şili "Komünist" Partisi, halkın mücadelesini baltalayan, ona darbeler vuran, mücadeleyi kendi sosyal-faşist emellerinin aleti yapmak isteyen modern revizyonist bir partidir.

Corvalan, "barışçıl yol dan sosyalizme geçiş", "barışçıl mücadele" gibi sahte, revizyonist tezleriyle Şili halkının gerçek kurtuluşunun önünde mutlaka aşılması gereken bir engel olarak durmaktadır.

Corvalan ve onun partisi revizyonist Şili "Komünist" Partisi'nin sahte devrimci "kapitalizmden sosyalizme parlamenter yoldan geçiş", "silahsız devrim" tezleriyle, Allen de'nin yenilgisinde büyük payları vardır. Sosyal-emperyalizmin Şili'deki uşakları dünyada bir yuma şama olduğunu, bu yumaşmanın emperyalizmin Şili'ye saldırısına imkan veremeyeceğini savunarak halkın uyanıklığını körlettiler ve böylece Şili'deki karşı-devrimci darbenin destekleyicisi oldular. Onların efendisi Sovyetler Birliği de dü-rüst ve inançlı bir anti-emperyalist olan Allende'

Corvalan sosyal-emperyalizmin sadık bir uşadır.

ye tek bir yardım yapmadı.

Modern revizyonist Corvalan ile gerici yazar Bukovsky'nin takası, bir faşist diğeri sosyal-faşist karikatürü olan iki devlet arasında yapılan gerici bir alışveriştir. Bu alışveriş, Sovyetler Birliği'nin kendine saygınlık kazandırmak, halkların gözünde "büyük kur-

tarıcı" haline gelmek için tezgahladığı bir oyun dur.

Oysa ne Corvalan bir özgürlük savaşçısıdır, ne de Sovyetler Birliği büyük kurtarıcı. İkisinin de gerçek kimliği karşı devrimci, revizyonist, halkların ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesinin, devrim mücadelesinin azılı düşmanları olduklarıdır.

İki süper devletin Afrika'daki tertipleri bu kıtadaki dirilişi geciktirmeyi amaçlamaktadır

Aşağıdaki yazı Tiran Radyosu'ndan alınmıştır

Etkilerini genişletmek üzere emperyalist devletlerin, özellikle de iki süper devlet ABD ve S. Birliği'nin ellerinden geleni yaptıkları katalar bir tanesi Afrika'dır. Bu emperyalist devletlerin Afrika'ya her geçen gün daha fazla müdahale etmelerinin ve rekabetlerin yoğunlaştırılmasına yol açan buranın devasa zenginlikleri ve stratejik durumudur. Afrika, sanayinin gelişmesi için 53 çeşit önemli hayati madene sahiptir. Bunlar, kapitalist ve revizyonist genel buhranın, bugünkü şartlarında daha da büyük önem kazanmıştır. Daha geniş çerçevede Amerikan ve Sovyet askeri kumayları, saldırgan NATO ve Varşova paktı blokları Afrika'yı çeşitli yönlerde saldırı mak üzere bir köprübaşı olarak ele almaktadırlar. Bu nedenle ABD ve Sovyetler Birliği siyasi ekonomik ve askeri bütün yönlerde cephe den bir taarruza girişmişlerdir. Bu rekabetin artmasıyla kendi menfaatlerini mümkün olan en fazla kârı sağlama çabası için de öteki emperyalist devletlerin faaliyeti de yoğunlaşmaktadır.

Aslında şu veya bu tarafın Afrika'daki varlığını güçlendirmek için her davranışı karşı tarafı bu yönde çabalarını haklı göstermek için hemen sömürülmektedir. Angola'da cereyan eden olaylar bunu ispatlamaktadır. İki süper devlette buradaki durumdan kendi menfaatleri için yararlanmaya, bu ülkeye büyük miktarda silah göndermiş ve savaş gemilerini bu ülkenin kıyılarına getirmişlerdir. Bugün Moskova Afrika'nın Batı ve Doğu kıyılarındaki durumunu güçlendirmiştir. Buna karşı-

lık Washington, Afrika ve Latin Amerika'nın Pretoria, Brezilya vs. gibi ırkçı ve gerici rejimlerinin katılacağı NATO bloğuna benzer Güney Atlantik Askeri bloğunu kurmaya çalışmaktadır. Böyle bir blok milli kurtuluşçu ve anti-emperyalist hareketi bastırma ve B. Devletlerin bu bölgedeki üstünlüğünü teminat altına alma amacı taşımaktadır. İki süper devletin hegemonyası, Afrika halklarının ırkçı rejimlere karşı kesin bir mücadele yürüttükleri Afrika'nın güney bölümünde özellikle geçerlidir. Amerikan emperyalistleri, kuklalarının gözden düşüğünü ve zayıfladığını görerek, sadece silahlarla değil siyasi dolaplar çevirerek de onların yardımına koşmaktadır.

Amerikan diplomasisinin propagandası, iktidarının Afrikalı çoğunluğun eline geçmesini yol açacak sözde barışçı değişikliklerle ilgili olarak Afrika kamuoyunun ideolojik bakından beyninin yıkılmasına yoğunlaşmıştır. Kısa bir süre önce Afrika halkına yaptıkları iyilikler ve sözde gerginliğin azaltılması siyaseti hakkında büyük yaygara koparan Sovyet sosyal-emperyalistleri kurtuluş mücadelesini bastırma amacıyla bugün havasını değiştirmiştir ve Afrika halklarını sözde desteklemek üzere ortaya çıkmaktadır. Böylece onlar Afrikalıların safına sızabilecek ve yardım maske altında Afrikalıların düğümleri kollarından yararlanabileceklerdir. Bu yolla her iki süper devlette bu mücadeleden çıkan ve çıkacak olayları ayarlamakta ortaklar olma ve hegemonya etkilerini yayma amacını taşımaktadır. Bu karışık durumlardan yarar-

lanarak Amerikan emperyalistleri ve Sovyet sosyal-emperyalistlerinin Afrika'da gerçekleştirmeye çalıştıkları ekonomik hedefler daha az tehlikeli değildir. Onlar, pazarlara hakim olmak ve yeni nüfus alanları ele geçirmek, ekonomik yayılmanın ve sermayenin akışının yolunu açmak, bu temelde adil olmayan ticareti, ham maddelerin yağmasını ve ucuz işgücünü azaltarak sömürmeyi uygulamak için zemin hazırlanmaya çalışmaktadırlar. Bu son zamanlarda yeni bağımsızlıklarını kazanmış Afrika ülkelerine doğru özellikle belirgindir. Böyle siyasi sloganların kisvesi altında ABD hayatın bütün alanlarında Afrika ülkelerine sözde "karşılıklı bağımsızlığı kabul ettirmeye çalışmaktadır. Bu ter tipier vasıtasıyla Amerikan yatırımlarının Afrika'daki yıllık kârları ya tırılan sermayenin % 30'una ulaşmıştır. Bu aynı zamanda bu kıtada Amerikan yatırımlarının hızla büyümesini de açıklamaktadır. 1975'de yatırımlar, 1966'da 1,8 milyar olmasına rağmen 6 milyar dolara yükselmiştir. Fakat B. Devletler için Afrika stratejik madenler bakımından esas kaynaktır. Sınaf emellerinin % 100'ü Uranium'un % 58'i, magnezyumun % 44'ü, kobaltın % 36'sı, petrolün % 33'ü, kromun % 23'ü buradan gelmektedir. Bunların birçoğu görüldüğü gibi silahlanma yarışını ve diğer süper devlet Sovyet sosyal-emperyalizmiyle rekabet içinde savaş hazırlıklarını ilah etmek için modern silahların üretimini açısından hayati bir önem taşımaktadır. Sovyet sosyal-emperyalistlerinin Afrika ülkelerine sözde karşılıksız yardımları da aynı niteliği ve amaçları taşımaktadır. As

De.Sa.7.Sü.5'de

EĞİTİMİN FAŞİSTLEŞTİRİLMESİNE KARŞI MÜCADELE EDELİM

İşbirlikçi hakim sınıfların iktidarı faşist MC iktidarı geldiğinden bu yana tüm eğitim kurumlarında ilerici, yurtsever, devrimci unsurlara karşı azgınca bir saldırıya girişti.

Eğitim kurumları baştan aşağıya gerici, faşist kadrolarla dolduruluyor.

Okullarda devrimci, yurtsever öğretmenler dövülüyor, kursunlanıyor, başka yerlere sürülüyor. Yerine gerici, faşist öğretmenler getiriliyor.

Öğretmen yetiştiren tüm okullara faşistler dolurmuş, geleceğin öğretmenleri birer faşist olarak yetiştiriliyor.

Üniversitelerden ortaokullara kadar devrimci, yurtsever öğrencilerin mücadelesini kırmak için her yol deniyor.

Yurtlardan bu öğrencilerin atılması için "em niyet belgesi" gibi ter-tipler düzenleniyor.

Faşist MC tüm bu çaba-

larına rağmen devrimci-yurtsever gençliğin anti-faşist mücadelesini kıramadı. Faşistler ne emekçi halk kitleleri ne de gençlik içinde kendilerine kitle tabanı oluşturamadılar.

Faşist MC iktidarı gerici, faşist ideolojilerini yaymak için yeni bir yol deniyor: İlkokuldan üniversiteye kadar tek tip kitap okutulması zorunluluğunu uygulamaya çalışıyorlar.

Gerici, faşistler yalan-dolanla kitlelerin alçak niyetlerini görmelerini engellemeye çalışıyorlar. Şu içinde yaşadığımız sömürü düzeninde ders kitapları alabildiğince pahalı ve çeşitli. Okutulan kitaplar okuldaki okula, hatta öğretmenlerden öğretmene değişiyor. Emekçi halkımız için bu durum çoğu zaman altından kalkılmaz masrafları getiriyor.

Faşist MC bu gerçeği alçakça emellerini gerçek-

leştmek için bir araç olarak kullandı: Halka da ha ucuz ve tek tip kitap çıkartacağını söyledi.

Faşist MC ders kitap-

larını gerici faşist kişi-

lere hazırlattı. Bu kitap-

sefe olmaktan çıkmış, başka ulustan olan, başka dini inançları olan kitlelere karşı düşmanlık yaratan bir propaganda kitabı olmuştur.

Sosyoloji kitapları,

* "İNSAN OLARAK HERKESİN AYNI İZZETİ NEFSE SAHİP OLMASI GEREKİR. LAKIN HERKESİN SEREFİ AYNI DEĞİLDİR. TOPLUMDA YERİ YOKSEKTE BULUNAN ÖĞRETLERİN- DEN DAHA SEREFİ SAYILIRLAR. BİR İŞÇİ İLE BİR DOKTORUN SEREFİ AYNI SAYILMAZ.

Doc. DR. E. Güngör Emin İsk, Yaşar Erol, Ahmet Tekin

lar baştan sona ırkçı, is-

lamiyetçi düşüncelerle do-

lu. Bu kitapların her sa-

tarında "Üstün Türk ırkı"

"İslamın yüceliği" düşün-

cesi işleniyor. İlk okul

kitapları bile kurt resim-

leriyle, kurt hikayeleriyle

doğru.

Ortaokul ve lise ki-

taplarında bu faşist ve

gerici düşünceler daha yo-

ğun. Felsefe kitabı, fel-

toplumların gelişmelerini

bilimsel olarak ele almak

tan çok uzaktır. Faşist

MC'nin yandaşları yazar-

lar sömürücü sınıfların

* "ÖĞÜZ KAGANIN CADIRINA GÖNEŞ GİBİ BİR İŞKİ GİR-

DI. O İŞKİTAN GÖK TÖYLE VE GÖK YELELİ BOYUK BİR

ERKEK KURT ÇIKTI. ÖĞÜZ KAGANA HITAP ETTİ...."

MEHMET KAPLAN

LİSE I EDEBİYAT S.36

madı. Gerici, faşist ideolojilerinin alabildiğine işlendiği bu ders kitaplarıyla kendilerine gerici, faşist bir nesil yetiştirmek istiyorlar. Onlar bu yolu halkın faşizme karşı mücadelesini engellemek için kullanıyorlar.

SÖMÜRÜ DÜZENİNDE EĞİTİM SÖMÜRÜCÜ SINIFLARIN ÇİZDİĞİ SINIRLAR İÇİNDE, ONLARIN ÇIKARLARI DOĞRULTUSUNDA YAPILIR

Sömürünün olduğu her düzende eğitim her konuda olduğu gibi hakim sınıfların çıkarları için kullanılır. Sömürücü sınıflar eğitimi hep kendi ihtiyaçlarına göre düzenlemiştir. Hakim sınıflar kendi düzenlerine sadık, kendi düzenlerini pekiştiren kişiler yetiştirmek istemiştir her zaman. Onun için hakim sınıflar ezilen ve sömürülen emekçi kitlelerin kendi istediklerinden daha fazlasını öğrenmelerini engellemiştir. Emekçi halkın yararına olan her şey "zararlı" "yıkıcı" olarak nitelendirilmiştir.

Bugünde ülkemizde gerici hakim sınıflar eğitimi kendi çıkarları gerçesinde tutmaya çalışıyorlar. Ne zaman ki emekçi halk kendi öz çıkarları için bir şeyler öğrenmeye başlar, gerici hakim sınıflar azgınca saldırmışlar, kitapları, gazeteleri toplamışlar, yakmışlar, okuyanlara her türlü baskı ve zulmü yapmışlardır. Daha dün 1971 faşist döneminde binlerce kitap yakıldı, toplatıl-

* FAŞİSTLER SOSYAL ADALETEN NE ANLIYOR: "MİLLİ GELİRİN MOHİM BİR KİSMİ ALT TABAKANIN ORTA SINIFLAŞMASINA HARCANIRSA, BU YOLLA SAĞLANAN SOSYAL ADALET KİSA SÖRER, ZİRA YATIRIMA AYRILACAK FONLAR AZ KALACAKI İÇİN SANAYİLEŞME VE İŞYERİ ACIMA İMKANLARI KISIRLAŞMIŞ OLUR."

PROF. AMİRAN KURTKAN
SOSYOLOJİ LİSE 3

Geniş öğrenci gençlik yığınları eğitimin faşistleştirilmesine karşı her yerde direniyorlar.

* "MİLLİYET FİKRİNİN HER YERDE MUZAFFER OLDUĞU BİR ASIRDAYIZ, TÜRK İNKILABININ "SİNİF" DEĞİL, "MİLLET" REALİTESİNİ KABUL EDEN İDEOLOJİSİ, BİR MİLLETİ DİLİNE, TARİHİNE, TOPRAGINA BAĞLAYAN MÜNAŞEBETLERİN EN GENİŞ İDRAKİNE DOĞRU HEDEFİNİ SAŞ MAYAN BİR YORUYOŞTUR"

MEHMET KAPLAN
LİSE I EDEBİYAT S.289

di, okuyanlar hapse atıldı.

EĞİTİMİN FAŞİSTLEŞTİRİLMESİ ANCAK MÜCADELEYLE ENGELLENİR

MC gerici ve faşistlerinin eğitim kurumlarını ve eğitimi faşistleştirme girişimlerini durdurmanın bir tek yolu vardır: Kitlelerin aktif mücadelesi.

Öğrenciler, gerici, faşist düşüncelerle dolu olan bu kitapları, bu dersleri boykot edelim.

İlerici, yurtsever,

devrimci öğretmenler, gerici, faşist düşüncelerle dolu olan bu kitapları okutmayıp, öğrencilerin yanında yer almalıdırlar.

Analar, babalar, gerici, faşist eğitime karşı mücadele eden çocuklarımızın, öğretmenlerimizin yanında yer alalım, mücadelelerine sahip çıkalım.

İşçi sınıfı ve tüm emekçiler, gerici ve faşist eğitime karşı mücadele edelim.

Tüm yurtseverler, demokratlar, devrimciler, eğitimin faşistleştirilmesine karşı direnelim!

Eğitimin faşistleştirilmesine karşı tepki ve mücadeleler başladı

* İskenderun Cumhuriyet Lisesi'nin 700 öğrencisi gerici ve faşist ders kitaplarını protesto için derslere girmeyerek boykota başlamışlardır.

* İskenderun Cumhuriyet Lisesi'nden sonra İskenderun Lisesi'nin 1100 öğrencisi de eğitimin faşistleştirilmesini engellemek için derslere girmemişlerdir. Öğrenciler bu faşist kitapları programdan çıkarılınca kadar mücadelelerine devam edeceklerini açıkladılar.

* CHP Erzincan Senatörü NİYAZİ ÜNSAL: "Bu kitapların okutulmaya devam edilmesi bir cinayettir. Bir öğrenci velisi olarak Danıştay'a başvuruyorum" dedi. Ayrıca Niyazi Ünsal Milli Eğitim Bakanı Ali Naili Erdem'i istifaya etmeye çağırmıştır.

* İstanbul Erkek Lisesi öğrencileri de gerici ve faşist ders kitaplarını yakarak gerici eğitimi protesto ettiler.

Halkın Kurtuluşu direnişteki Noramin işçileriyle konuştu

Ne satılmış sendika ağaları, ne jandarma dipçigi işçi sınıfının mücadelesini engelleyemez

Levent Oto-Sanayi Sitesindeki Noramin-Normela min tabak fabrikasında 230 işçi direnişte. İşçiler direniş nedenlerini gazetemize şöyle anlattılar:

H.K.- Neden direnişe geçtiniz?

Genç bir işçi- Bundan 2-2.5 yıl önce bizler devrimci bir sendika diye lastik-ış sendikasına üye olduk. Sendika bir takım hakları kapsayan bir toplu sözleşme imzaladı.

Fakat bunların, hiçbirini yapmadılar.

Başka bir işçi- 55 yaşında, neredeyse emekli olacak bir arkadaşımızı ayağı kayıp, tabakları kırıldı diye hemen işten attılar.

Başka bir işçi- Yaz aylarında zehirleme daha çok oluyor. Hemen hergün 5-6 arkadaş bayılıp götürüldüğümüzde doktor "Bu adam gitsin kökde tavuk beslesin" diyor. Yani "Bundan iş geçmişi" diyor. Patron da bir yolumu bulup işten atıyor bizi.

Bir kadın işçi- Bizi işten atmak için her şeyi yapıyorlar. Babam kaza geçirip öldü. İzin istemedim vermediler.

H.K.- Direniş kararını siz mi aldınız, yoksa sendika mı aldı?

İşçiler- Biz kendimiz

Noramin işçileri: hakkımızı alana kadar tek bir vücut halinde direneceğiz.

toplanıp karar verdik. Za-ten sendika bizimle hiç ilgilenmiyordu.

H.K.- Sendika yöneticileri direnişinizi destekliyor mu?

Bir işçi- Hayır. Onların da ne olduğunu öğren-dik. Patronla işbirliği yapıyorlar. Fabrikaya gelince hemen patronun odasına koşuyorlar. Beraber içip, yiyip sonra da çekip gidiyorlar. Bizi soruyorlar bile. Direnişte bize hiç yardım etmediler. Burada soğukta bekliyoruz

Bir kadın işçi- Sendikacılar patronlara para yiyor. Onun için bizimle ilgilenmiyorlar.

Yaslı bir işçi- Sendika buradan her ay 15.500. lira aidat alıyor. Ama bize bir çadır bile verme-

Çadır istedik vermediler. Bugün iki arkadaşımız sen dikaya gitti. "Bizim Noramin'de işçimiz yok" demişler. "Aranızda sizi kandırınlar var. Onları atın size yardım edelim" diyorlarmış. Biz de oraya sendikaya gidip bunun hesabını soracağız.

Bir kadın işçi- Sendikacılar patronlara para yiyor. Onun için bizimle ilgilenmiyorlar.

Yaslı bir işçi- Sendika buradan her ay 15.500. lira aidat alıyor. Ama bize bir çadır bile verme-

di. Bunların hepsinin hesabını soracağız onlardan H.K.- Direniş sırasında herhangi bir baskıyla karşılaştınız mı?

İşçiler- Direnişin ilk günü patron, temsilcileri çağırıp "Ben fabrikayı kapatıyorum" diye göz dağı vermeye çalıştı. Perşembe sabah vardiyasına gelen arkadaşlara jandarma saldırdı. Burada 4 arkadaşımız yaralandı. Kadın-kız demeden dipçikler diler. Fabrikanın kapısını kitlediler. Ama bizi

yıldırmaazlar. Burada bek ledik. Dağıtamadılar bizi. Sonra jandarma çekip gitti. Cumartesi akşam 4 var diyasına jandarma aniden saldırdı. 8 arkadaşımızı alıp, Maslak karakoluna götürdüler. Orada tek tek çekip öldürmeye dövmüşler. Sağlarından sürükleyip, ana avrat küfretmişler. Arkadaşlarımız Adli Tıp'tan onbeşer günlük rapor aldılar.

Pazar akşamı yeni bir saldırıya karşı hepimiz buraya toplanıp bekledik. Akşam 8 asker yine geldi. "Düzülmüş yola karakola gidiyoruz" dediler, bizi tehdit ettiler. Biz diren-dik hep beğaber, kimseyi götüremediler. Anladık ki jandama da patronun yan-na.

Yaşlı bir kadın işçi- Oğul ben sekiz nüfusa bakıyorum. Kocam sakat çalışmıyor. Jandama beni de dövdü. "Sizinde ananız bacınız var, niye dövüyorsunuz beni" dedim... Yine de dövdüler.

H.K.- Direnişe devam etmeye kararlı mısınız?

Bir işçi- 8 gündür direniş ediyoruz. İlk başta havalar soğuk olduğu için arkadaşlarımız umutsuzlandı. Şimdi hepimiz tek bir vücutuz. Sonuna kadar devam edeceğiz. Direnişimizin başarı ile sonuçlanması için diğer işçi kardeşleri müzin desteğini bekliyoruz.

mizi bölenleri tanıdık.

H.K.- Ne ni yapıyorsunuz? Sendikanız, sigortanız var mı? Çalışma saat-

leriniz nasıl?

Kanal içindeyiz. 6 metre derinlikte ölmüş burun burunayız. İş zor. Soğukta yağmurdan tam 10-12 saat çalışıyoruz. Sigortamız, tatilimiz yok. Cumartesi, Pazar hergün çalışıyoruz.. 5 ay çalıştım sigortaya bağlanmadılar. Kanal çıktı, kolum kırıldı, doktora gittim, sigorta yok. Geçen yıl kanal çıktığı iki kişi öldü. Birinin boğazı delindi. Sigortasız diye bakmadılar.

H.K.- Kurt olduğunuz için size bir milli baskı uygulamakta mı, sizi hor gören, aşağılayan oluyor mu?

Bizi hor görüyorlar. Kuyruklu, kırro, kızılbaş diyorlar. Çemvelköy'de çalışıyordum. Baktım, yukarıdan bir kız geliyor. "Bize baktı "Pis Kür"

"Sizin gibi Kürleri ayağıma terlik yapmam" dedi. Bizim dilimizi kullanmamız yasak ediliyor. KONUSUNCA

Ne yapılan baskılardan yıldık ne de söylenen yalanlara kandık Zorluklar sadece mücadele azmimizi bileli

Biz 130 kişi, 130 ücretli köle İstanbul Üniversitesi Avcılar Kampusu inşaatında çalışan işçileriz. Miteahhit firma Uzman Kollektif Şirketi'ne bağlı olarak çalışmaktayız.

Bütün işçi kardeşlerimiz gibi insanlıktan uzak, ağır şartlar altında çalışıyoruz. Beslenmemiz kötü, kaldığımız koşulların damı akıyor, karantlık, havasız, soğuk. Ücretlerimiz piyasa nan çok altında. Bütün bunların üstüne işittigimiz hakaretlerin bini bir para.

Bu kölece yaşamı kabullenmedik ve ilerici Yapı-İş Sendikası'nda örgütlenerek mücadeleye başladık.

Bizim sendikalaştığımızı duyan patronlar 24 Aralık'ta 11 arkadaşımızı işten atmak istediler fakat bizim kararlı direnişimiz karşısında gerilediler. Bu arada jandarma zoruyla dışarı atıldık.

HAKLARIMIZI BİRLİĞİMİZ VE MÜCADELEMİZ SONUÇ "ZORLA" ALDIK.

Ertesi gün, bu defa üç başka arkadaşımız iş vermemek istediler. Ama kararlı birliğimizle, onları yine getirettik ve direnişimizi işi yavaşlatma şeklinde sürdürdük.

Patronlar, toplu sözleşme yetkisi olan sendikamızı kabul etmediler içeriye dahi sokmamak istediler. Kıpıya parayla tuttukları adamlarını köpeklerini dikerek, silahlarını göstererek kararlılığımızı kırmak, aydın bir takım söylentiler yayarak çok korktukları birliğimizi bozmak istediler. Ama biz ne

yıldık, ne de yalanlarına kandık. Aksine en kıymetli varlığımız olan birliğimizi, gözbebeğimiz gibi koruduk. Çünkü biliyorduk ki; biz, işçilerin, köylülerin, tüm sömürülere karşı yürüttüğümüz mücadele ancak birliğimiz sayesinde zafere ulaşacaktır.

Daha sonraki günlerde işi yavaşlatma şeklinde direnişimizi sürdürdük. Bu arada kolu kırık raporlu bir arkadaşımız jandarma karakolunda zorla işten çıkışı imza ettirildi.

Nihayet patronlar 29 Aralık günü hiç birimiz iş vermediler. Dipçik zorla çıkışlarımızı imza ettirmek için 60-70 jandarmayı süngü taktırı-larak üzerimize saldırtılar. Fakat biz bu oyunu daha önceden farkederek tedbir aldık.

Ertesi gün bu baskıları protesto etmek için bir grup arkadaş topluca valiliğe giderek bir dilekçe verdik. Daha sonra yine topluca, Bölge Çalışma Müdürlüğüne giderek işveren hakkında takibat yapmalarını istedik. Bu mekamlara miracaat ettik ama biz esas olarak birliğimize ve mücadelemize güveniyoruz. Çünkü bu güne kadar mücadelemizde kimlerin, kimlere hizmet ettiğini çok açık bir şekilde gördük.

Son olarak şunu söylemek isteriz; zorluklar sadece mücadelemizi bileli ve kavgamızda bundan sonra daha da kararlı olacağız. Bunu dost ve düşmanlarımız böyle bilsin.

İ.Ü. AVCILAR KAMPUSU İNŞAATINDAN BİR İŞÇİ

Türk İşçileri, köylüleri de bizim gibi. mücadelemiz Onlarla ortak

Anadolu'nun çeşitli yerlerinden büyük kentlere çalışmaya gelen mevsimlik işçilerin çalışma şartları, aldıkları ücretler tüyler ürperticidir. Bu işçilerin ne sendikaları, ne sigortaları, ne iş güvenlikleri ne de sosyal hakları vardır. Feodal kırıbağla kapitalist sömürünün birleştiği katmerli bir sömürü ve zulüm altındadırlar.

Aşağıda Kazım Demiroğlu'nun yanında çalışan 400 kanallı işçisinden bir grubuyla yapılmış bir röportaj yayınlıyoruz. Kürt olan bu işçiler, sınıf sal baskıyla milli baskının birleştiği katmerli bir sömürü altında ezilmektedirler. Tüm bu baskılara karşı mücadelele azmiyle dolular. Akşamları barakalarında tartışmakta, okumakta, öğrenmeye çalışmaktadırlar.

H.K.- Neredesiniz?

Bingöl'ün Kağı kazasındayız.

H.K.- Neden buralara geldiniz?

- Memlekette iş yok. Buraya ezilmek, soyulmak için geliyoruz. Ejer gelmezsek çocuklarımız ölümlerle Vattığımız yerler zenginlerin köpek-

lerinin yattığı yerlerden de beter... Bu dünya bize zindan. Zindan değil, zindan ediyorlar. Kürdüz diye çocuklarımızı okullara alıyordılar. Bizden yana olanlara komünist diyorlar. Ben de komünistim öyleyse.

H.K.- Toprağınız var mı?

- Çok az ve verimsiz. Birşey yetiştirmiyor. Bizim ömenimiz, yok olmamızı istiyorlar. Bize hayvan gözüyle bakıyorlar. Bu kızı bizim köy Altinevler'le birlikte 8 köyün yolu kapandı. 9 ay kapalı kaldı. 2 çocuk öldü, doktora götürmedik. Bal açıldıktan ölecektik, hayvanlar da öldü. Ne yaptık açmadılar. Köyümüzün öğretmeni devrimciydi, bizden yanaydı. 9 köyün halkı yürüyüş yapmak istedik. Bingöl'ün zenginleri, şeyhleri bizi böldü. Aleve, sünülük soktular işi içine. Bunlar komünist dediler, camileri yakacaklar dediler.

Biz de gerçeği anladık. Bu iş alevi-sünni işi değil dedik ve yürüyüşe karar verdik. Fakat yol açıldı. Biz birlik olduk, birliği

yaşadık. Bizim dilimizi kullanmamız yasak ediliyor. KONUSUNCA

Burjuvazinin
satılmış kuklaları

Devrimciler satılık değildir

Bizler İskilip Lisesi öğrencileri halkın kurtuluşuna giden yolda bize yol gösteren, bize öğreten, bizden öğrenen halkın gazetesi HALKIN KURTULUŞU'na genelde ülkemizde, özde ilçemizde yönetilen baskıları şiddetle protesto ediyoruz.

Bundan bir süre önce bir arkadaşımızın okula getirdiği gazetelerimize idarece kanunsuz olarak el konuldu; arkadaşlarımız da disiplin cezası ve rildi. Bize çeşitli tehditlerle gözdağı vermeye çalıştılar. Gazetemizin yayılmasından korkarak satışını engellemek istediler. Onlar gerçeklerden, emekçi halkımızın kendi öz çıkarlarını, üzerindeki haksız ve zor-baca uygulamaların kendi sonlarını her geçen gün yaklaştırdığını da biliyorlar.

Bunun için de gazete satan arkadaşlarımızı idareye çağırıp önce okuldaki atakla tehdit etmişler, bunun kar etmediğini görünce, arkadaşlarımızı gazeteyle satmamaları için para teklif etmişlerdir. Onları bir kez daha gazetemizi aracılığıyla sesleniyoruz:

DEVİMCİLER HALKIN KURTULUŞU İÇİN SAVAŞIRLAR. DEVİMCİLERİ HİÇBİR ŞEKİLDE SATIN ALMAYINIZ! YAŞASIN HALKIMIZIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVİRİMİ İÇİN MÜCADELESİ! YAŞASIN YURTSEVER DEVİMCİ GENÇLİĞİN HALKIN YANINDA MÜCADELESİ! FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRİYET!

İSKİLİP'TEN
BİR GRUP DEVİMCİ
ÖĞRENCİ

Bizler Ankara'nın Akdere Mahallesinde bulunan Selçuklu İlkokulu öğrencilerinin velileriyiz.

- İlkokul Müdürü faşist Necip Güneş mahallede ve okulda devrimci öğretmenlere ve öğrencilere faşist baskı uygulamaktadır.

- Bu faşist müdür, "Ülkü-Bir" üyesi olduğu için vekil müdür iken usulsüzce takdimname verilerek müdür tayin edilmiştir. Daha önce Metehan İlkokulu'ndayken öğrencisine sarkıntılıkta bulunduğu hakkında soruşturma açılmıştır.

- E.G.O.'daki faşist bir şefle iş birliği yaparak mahalleye elektirik getireceği diyerek öğrenci velilerinden 100'er lira para topladı. Bizler toplanan paranın elektrik işi için kullanılmadığını anlayınca hep birlikte müdürdan paralarımızı geri aldık.

- Okuldaki yoksul öğrencilere yardım amacıyla kurulan dermeğe usul süzce para toplayıp çöp tenekelerini karıştırıp eski eşya satarak öğrencilerini sürdürülen yoksul çocuklar için kullanmak varken bu paraları lüks

Faşist müdürün iğrenç yüzünü iyi tanıyın

sayılacak ihtiyaçlara harcamaktadır.

- Okul olarak kullanmak için kiralanana binayı mahalledeki faşist örgütlenme aracı olarak kullandığı için ve binada tahribat yaptığı için bina sahibi tarafından kovularak eğitimin aksamasına sebep olmuştur.

- Okulda Atatürk'ün resmini parçalayıp "Bu dinsizdir" diyerek yerini ne Fatih'in resmini asmıştır.

- Öğrencilere program dışı, fazladan ve başka derslerin yerine din dersi ve ırkçılık, faşist propagandası yapmaktadır.

- Çevresindeki birkaç besleme köpeğe öğretmenler okuldan evine giderken takip ettirmekte ve tedirgin etmektedir.

Bizler mahalle halkı olarak bu faşistlerle mücadelede kararlıyız. Öğretmenlerimize sahip çıkacağız.

BİR GRUP ÖĞRENCİ VELİSİ

Faşist MC bize bir ebeyi bile çok gördü

Çorum'un Çalıcı köyünden Hüseyin Bozkurt, karısının doğuma sırasında götürüyor. Yol kapalı... Faşist MC iktidarı, vergi idaresiyle, vurgunlarla yandaşlarını zengin ederken halkın en acil ihtiyaçlarından olan yollar bile yapılmıyor. Milyarlarca insan hastahaneye gitmeden yollarla ölüme terk ediliyor.

Biz Bingölün Kiğı ilçesine bağlı Billice-Bak -yan köyünden yurtsever devrimcileriz.

Faşist MC, köyümüz CHP'ye oy verdi diye hiç bir şey yapmamaktadır.

Köyümüzün yolu yoktur. 5 seneden beri hala yapılmaz. Soğuk kış aylarında hastalarımızı kızak üstünde, iki günde ancak ilçeye ulaştırabiliyoruz. Hastalarımızın çoğu yolda soğuktan donarak ölüyor. Sağ kalanların tedavisi ise sadece bir kaç tüp ilaçtır.

Köyümüzde okul yoktu. Köy halkı kendi olanaklarıyla tahtadan bir baraka yaptı. Bir tek öğretmen var. Okula giden çocuklarımız daha fazla olduğu için bir saat uzaklıktaki Billice Köyüne gidiyor.

Köyümüzde bir ebe bile yok. Analarımız bacılarımız doğumda ya sakat kalıyor, ya da ölüyorlar. 1974 yılında köyümüzde tayin edilen ebe faşist MC iktidarı tarafından geri alındı.

Biz Billice halkı sorunlarımızın ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVİRİMİ ile çözüleceğini biliyor, bu uğurda mücadele ediyoruz.

KAHROLSUN FAŞİST MC İKTİDARI
KAHROLSUN MİLLİ ZULM
YAŞASIN DEVİMCİ İŞÇİ-KÖYLÜ İKTİDARI

Bizler köyümüzde toprak ve çalışacak işyeri olmadığı için kıl-kıp buralara geldik. 8 seneden beri karadeniz Ereğli'sinde mese kömürü yapımında çalışıyoruz. Aşçıları motorla kestiriyorlar için çok tehlikeli oluyor. Her an elimizi, ayağımızı kesebiliriz. Çoğumuz bu yüzden sakat kalıyor. Ne sendikamız var, ne de sigortamız. Sakat kalanlarımız açlığa terk ediliyorlar.

Kesinden sonra fide dikilebilmesi için tomruk artıklarının temizlenmesi lazım. Biz bu kalan kırıntıları toplayıp, sonra da bunları yakarak kömür yapıyoruz. Önceki hükümetten izin alıp yapıyorduk fakat Karadeniz Ereğli bölgesi şefi bu işten kendisine çıkar sağlamak için bize artıkları rüşvetle vermeye başladı.

Naylon bir çatı altında yaşayan biz 20 aile

Kurtuluşumuzun Devrimci İşçi-Köylü iktidarında olduğunu biliyoruz

Topraksızlık ve ağa baskısı yüzünden gurbetlere geldik. Buraya geldiğimizden beri 20 aile naylondan yapılmış deme-çatma bir yerde yaşamaya çalışıyoruz.

Biz, Kahraman Maraş'ın Elbistan Kapkırın Kale köyünden 20 aile, kurtuluşumuzun, her türlü sömür ve zulmün ortadan kalkacağı işçilerin ve köylülerin devrimci iktidarında olduğunu biliyoruz. Bunun için ayagırız-kolumuzu ve hatta hayatımızı kaybetme pahasına olsa bu yolda mücadele edeceğiz.

YAŞASIN İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN DEVİMCİ İKTİDARI
YAŞASIN MÜCADELEMİZ.
KAHROLSUN FAŞİST MC VE ZALİM BÖLGE ŞEFİ

EREĞLİ'DE KÖMÜR İŞLERİNDE
ÇALIŞAN BİR İŞÇİ

Devrimcilerin deprem için yardım toplamasını engellemeye çalışan

Darıkent muhtarı gerici yüzünü ortaya koydu

Depremden hemen sonra Mazgirt TÖB-DEP Şubesi'nin açtığı yardım kampanyası ile çevre köylerden devrimci arkadaşlar yardım toplamaya başladılar. Faşist Mazgirt kaymakamı işin içinden çıkmayacağını anlayınca tüm yardım toplama işini devrimci arkadaşlara devretti.

Bu sıralarda yapılan okul aile birliği ve veliler toplantısında muhtar Baki İlaslan "devrimcilerin yardım toplamasına seviniriz" demişti. Fakat faşistlere yararlanmak için kendisi Turan mahallesinden kanısız yardım toplamıştır.

Bununla da yetinmeyen gerici muhtar devrimci arkadaşlarımız için iğrenç iftiralarla bulunmuştur.

Kanıtı yardım toplayan devrimcilere sözüm ona hesap somaya kalkışmış, arkadaşlarımızın kararlı tavırla gerilemiş tir. Ancak devrimcilere

karşı saldırısını başka konulara kaydırmış, "Faşizme Ölümler, Halka Hürriyet", "Doğru'da Milli Zulme Son", "Yaşasın Devrimci İşçi-Köylü İktidarı" gibi devrimci sloganların gereksiz olduğunu, hatta köyün daha da fazla ezilmesine sebep olduğu gibi gülünç şeyler söylemiştir.

Devrimci arkadaşlarımız halkın önünde gerici muhtara gereken cevabı vermiş, onun gerici yüzünü iyice teşhir etmişlerdir.

Fakat giderken "siz hala hükümetin tokadını yememişsiniz" diyerek gerici, faşist yüzünü bir kere daha ortaya koymuştur.

MİLLETLER ÖZGÜR, HALKLAR BİRLİK OLMALI!
YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVİRİMİ!

DARIKENT'TEN
BİR GRUP DEVİMCİ

Köy ebeleri sömürü ve zulme karşı seslerini yükseltiyorlar

- Tokat'dan -

Biz Anadolu'nun çeşitli köylerinde vazife gören, anayı ana yapan, hayat kurtaran köy ebeleri, Anadolu'nun kuytu köşelerinde fakir ve sefil halkımızla birlikte düzenlen kara oyunlarına kurban oluyorum.

Vazife yaptığımız köylerde ne yol ne elektrik, ne de barınacak doğru dürtüst bir yer var. Hayat kurtarmak için karlı tepeleri kış günü yaya olarak aşarız, veya hastalar bize gelir. Ama hastalar bize, biz hastalarla girdinceye kadar, iş isten geçmez, bir aile sönmüş, yine genç gelinlere ağıtlar vakılmış oluyor.

Ama Ulusal Demokratik Halk Devrimi ve Sosyalist Devrim yapıldığında bu zorluklarla karşılaşmayacağımızı bilmemiz gerek. Ve bu yolda halkımızla birleşip su karadüzün, sana düşman bana düşman tüm Türkiye halkına düşman faşizm yok olmadıkça bizim üzerimizdeki baskılar ortadan kalkmaz.

Kendini bilmez faşist köpekler! Bizim çektiğimiz yetmiyormuş gibi bir de sizler bacılarımızı kur tarmaya giderken "Bunlar solcu, komünist" deyip saldırıyorsunuz. Ama bu saldırılarınız cevapsız kalması ve kalmıyor da işte, bir ay önce, çevremde bir köy olan ... köyüne giderken, "İşte geliyor, bu da solcu saldırının" diye bağırap üzeri-

De.Şa.7.Sü.2'de

Şehrin güzelliğini bozuyorsun diye

Polis üzerimize saldırıp copladı

Bizler yoksul bir köyün yetiştirdiği, sömürdükümüzün farkına varan bir grup işçiyiz.

Köyümüzde hayvancılık yapıyoruz. Sömürü düzeninin bekliliğini yapan orman memurları, ormanda hayvan otlatmamızı yasaklar. Bizze zorla hayvanlarımızı ucuz fiyata sattırdılar. Biz de işsizlikten, topraksızlıktan köyümüzü terk edip buralara geldik. Bursa'da inşaat işçilerine çok iş var demislerdi. Ama gördük ki, yüzlerce inşaat işçisi iş pazarlarında bekleyip duruyor. Biz de mecburen bu işsizler ordusuna katıldık. Kiş ayları bizim için bir işkence oluyor. Yağmurlarda, karda emek parası için bekleyip duruyoruz.

Son günlerde bunların üstüne bir de polis baskısı başlamıştır. 13 Aralık günü "Şehrin görüntüsünü bozuyorsunuz" diye polis üzerimize saldırıp bizi copladı. İş beklediğimizi söyledik ama yine de bizi oradan dağıttılar. Ertesi gün yine aynı yere gittik. Polis yine geldi ve "Şehrin güzelliğini bozuyorsunuz, millet sizden rahatsız oluyor" diyerek yine coplamaya başladı. Biz karşı koymaya da bir arkadaşımızı alıp götürmek istedikler. Arkadaşımızı verememek için polise karşı direndik. Ama hemen etrafımızı sivil polislerle sardı ve bizi daha çok dövmeye başla-

dılar. Sonunda bir arkadaşımızı karakola götürdüler. Arkadaşımıza dayak atarak yazdıkları kağıda imzalatmak istemişler. Serbest bırakıldıktan sonra arkadaşımızı Adli Tıp'a götürdük. Doktor 10 gün çalışamaz diye rapor verdi.

HEP BİRLİK OLUP DİRENECEĞİZ

Biz artık polisin kimin çıkarlarını koruduğunu çok iyi biliyoruz. Şehrin güzelliğini bozuyorsunuz diye bizim emek paramızla oynuyorlar.

Demek ki, bizim alın terimizle yaşayan zenginler kılık-kıyafetimizden rahatsız oluyorlar.

Ne sendikamız var, ne koruyucumuz. Bir de polis baskısı. Ama artık kesin kararlıyız. Polis ne kadar çok gelirse gelsin hep birlik olup direneceğiz ve kendimizi kuzu gibi coplatmayacağız. Hakim sınıfların baskısı ne kadar artarsa artsın yılmayacağız ve hep birlikte karşı koyacağız. Bizi ezmelerine, horlamalarına, sömürmelerine müsaade etmeyeceğiz.

KAHROLSUN BİZDEN RAHATSIZ OLAN HAKİM SINIFLAR!
YAŞASIN TÜM İŞÇİLERİN BİRLİĞİ!
KAHROLSUN FAŞİST POLİSLER!
FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRİYET!

BURSALI İNŞAAT İŞÇİLERİ

"Eğer işçiler, hangi sınıflar gadre uğrarsa uğrarsın, her türlü suistimale karşı keyfi davranışlara, zulm ve zorbalığa bütün davranışlarına karşı tepki göstermeye alışmış değillerse; ve işçiler, bunlara karşı başka her hangi bir açıdan değil de sosyal demokrat açıdan tepki göstermeye alışık değillerse işçi sınıfının bilinci, gerçek bir siyasi bilinç olamaz "

LENİN

İŞÇİ SINIFI; KÖYLÜLERE GENÇLİĞE, MEMURLARA, BÜTÜN HALKA KARŞI GİRİŞİLEN SALDIRI VE ZULÜMLE MÜCADELE ETMELİDİR

Eylül ayında Devlet Güvenlik mahkemelerini tehditler yağdırarak yeniden kumaya çalışan, fakat işçi sınıfının kurallı direnişi ve diğer halk, sınıf ve tabakalarının mücadelesiyle yenilgiye uğrayan faşist MC yeni saldırı kampanyasını, öncelikle devrimci ve yurtsever hareketleri tasfiye etme ve öğrenci gençliği sindirme noktalarında yoğunlaştırarak geliştirmeye çalışıyor.

Faşist Milliyetçi Cephe'nin DGM yenilgisinden sonra hedef doğrultarak başlattığı bu yeni saldırı kampanyası bütün halk sınıf ve tabakalarını ve örgütlerini hedef almaktadır. Faşist MC, halk güçlerinin bugün taşıdığı belli zaafırlardan yararlanıp gedikler açmak, bu gediklerden sızarak da bütün yapıyı parçalamak halkın güçlerini zedelemek istiyor.

Reformist CHP yönetiminin bugün izlediği siyaset faşistlerin işine yarıyor, onlar 1977 seçimlerinin engellenmesi düşüncesiyle faşistlere karşı her aktif mücadeleyi provakasyon olarak karamakta, kitlelere uslu dumayı öğütlenmektedirler. Bu faşizme karşı açık teslimiyet örneğidir. Aynı zamanda faşistlerle uzlaşma siyaseti izleyen reformist CHP yöneticileri, devrimci ve yurtsever örgütlerin tasfiyesi için yürütülen saldırıya karşı olmadıklarını, göz yumacaklarını belirtiyorlar.

Bir ölüme kendi varlıklarını da tehdit ettiği için Demirele karşı çıkan Rus sosyal emperyalistlerinin işbirlikçi revizyonist hainler devrimci ve yurtseverlere karşı girişilen saldırıyı kendi gönülden destekliyorlar. Yine kendi siyasi etkinliklerinin dışında olan öğrenci gençliğe yapılan saldırılara sessiz ve sinsi bir şekilde izliyorlar. Öğrenci gençliğin, etrafında toplandığı devrimci ve yurtsever önderliklerin tasfiyesiyle doğacak boşluğa yerleşerek öğrenci gençlik üzerinde revizyonist hakimiyetlerini kummanın hesabını yapıyorlar.

Disk yönetiminde ve Disk içinde bir çok sendikada etkin olan revizyonist sendika ağalarının yine Disk ve Türk-İş içinde bir çok sendikadan yönetimde etkin olan reformist sendika ağalarının bugünkü suskunlukları yukarıda belirlenen siyasetler temelinde yükselmektedir.

İŞBİRLİKÇİ HAKİM SINIFLARIN SALDIRILARININ BAŞLICA HEDEFLERİNDEN BİRİSİ, İŞÇİ SINIFIDIR

İşbirlikçi hakim sınıfların saldırılarının ilk hedefi proleter devrimci hareketidir. Onlar bu şekilde işçi sınıfını ve tüm halkı bütünüyle kumaysız her türlü saldırıya açık bir duruma getirmek istiyorlar. İşbirlikçi hakim sınıflar devrimci öncüsünden yoksun bir sınıfın kolaylıkla yenilimeye mahkum olduğunu bilmektedirler. Ve bugün proleter devrimci hareketle işçi sınıfı arasındaki bağların zayıflıktan yararlanarak proleter devrimci hareketi tasfiye etmek istiyorlar.

İşbirlikçi hakim sınıflar içine düştükleri buhranın yükünü başta işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçi halkın sırtına yıkmaya çalışıyorlar. Üsteden beri sözüni ettikleri ücretlerin düşüşü, tutulması, dondurulması, fiyatların ise alabildiğine yükseltilmesi işbirlikçi tekelleri kapitalistlerin ön de gelen talepleridir. Bunları gerçekleştirebilmek, sınıfı köleleştirebilmek için proleter devrimci hareketi saldırıyorlar. İşçi sınıfının zorlu mücadelelerle kazandığı zaten çok sınırlı olan demokratik haklarını, sendikal özgürlüğü gasp etmeye çalışıyorlar.

Bugün belli noktalarda yoğunlaşan saldırının gelişme yönü ve hedefi işçi sınıfı ve tüm halktır. İşçi sınıfı ve tüm emekçi halkın en temel ekonomik demokratik haklarının gasp edilmesi, onların kölece bir hayata mahkum edilmesidir. Bu nedenlerle bugün saldırının özellikle devrimci

severrörgütlerine, gençliğe yöneltilmiş olması işçi sınıfının uyanıklılığını, körletmemelidir.

Devrimci proletarya, işbirlikçi revizyonist hain sendika ağalarının, ve faşistlere karşı teslimiyet ve uzlaşma siyaseti izleyen reformist sendika ağalarının işçi sınıfını uyuşturma, gençliğe, halka karşı girişilen saldırılar karşısında sessiz bırakma çabalarını kırmak için mücadele etmelidir.

DEVİMCİ PROLETARYA, KÖYLÜLERE, GENÇLİĞE, MEMURLARA TÜM HALKA KARŞI GİRİŞİLEN SALDIRILARA VE ZULME KARŞI MÜCADELE ETMELİDİR

Bugün işçilerin büyük çoğunluğu işbirlikçi hakim sınıfların tüm halka karşı giriştiği aşırı saldırıya, zorbalığa karşı köylüler üzerindeki ağır baskısına, jandama zulmine, öğrencilere karşı girişilen doplu panzerli polis saldırısına, memurların yuvalarının dağıtılıp oradan oraya sürgün edilmelerine, devrimci ve yurtseverlerin faşist katiller, işkenceciler tarafından katledilmesine niçin sessiz kalmakta, bu zulmün seyriscisi olmaktadırlar.

İşbirlikçi hakim sınıflar ve onların hükmetti faşist MC'nin baskı ve zulüm araçları ordu, polis, sivil faşist çeteler nasıl grev ve direnişlerde, sendika toplantılarında işçilere aşırı saldırıyorsa aynı gözü dönmüşlikle köylülere, öğrencilere memurlara ve halkın diğer kesimlerine saldırıyorlar. İşçi sınıfının düşmanları tüm halkın da düşmanlarıdır. Aynı düşmana karşı mücadele etmektedirler. Bu nedenle Ulusal Demokratik Halk Devrimi, sosyalizm ve sınıfsız toplum için mücadele eden devrimci proletarya, halk içindeki çeşitli sınıf ve tabakalara karşı girişilen baskın her türlü saldırıya karşı çıkmalıdır. Proletaryanın devrim yolunda ilerleyebilmesi ve adına layık önder rolünü oynayabilmesi buna bağlıdır.

Bütün ülkelerin işçilerinin ve ezilen halkların büyük öğretmeni Lenin "Eğer işçiler, hangi sınıflar gadre uğrarsa uğrarsın, her türlü suistimale karşı, keyfi davranışlara, zulm ve zorbalığa bütün davranışlarına karşı tepki göstermeye alışmış değillerse; ve işçiler, bunlara karşı, başka herhangi bir açıdan değil de, sosyal-demokrat açıdan tepki göstermeye alışık değillerse, işçi sınıfının bilinci, gerçek bir siyasi bilinç olamaz." demektedir.

Proleter devrimci işçiler bu yolda çaba harcamalı, işbirlikçi revizyonist hain sendika ağalarının ve reformist sendika ağalarının işçi sınıfının ufkunu daraltma, mücadelesini sınırılama ve kendi burjuva sınıf çıkarlarına alet etmesine karşı mücadele etmelidir.

Proleter devrimciler, işçi kitlelerini, halk içindeki çeşitli sınıf ve tabakaların karşı girişilen saldırı ve zulmün her türüne karşı çıkma yönünde eğitmelidirler. Bu proleter devrimci işçilerin en temel, vazgeçilmez görevlerinden birisidir.

Sadece son iki ay içinde 20 devrimci ve yurtsever katledildi. Yüzlerce kişi yaralandı. 1000'e yakın devrimci ve yurtsever gözaltına alındı, tutuklandı. Revizyonist ve reformist sendika ağaları işçi kitlelerinin dikkatini başka noktalara çekmeye, faşist teröre karşı aktif şekilde mücadele etmesini engellemeye çalışıyorlar. Proletarya ve ajitasyon faaliyetimizi bu noktada yoğunlaştırmalı. Faşist katillerden işkencecilerden hesap sorulması için işçi kitlelerinin aktif olarak mücadeleye katılması için çalışalım. Cenaze törenlerine, mitinglere toplu olarak katılalım. Her yeni faşist katliamda 2 saat iş bırakalım şiarını hayata geçirmek için propaganda faaliyetimizi yoğunlaştıralım

Bugün, kapitalist ve revizyonist ülkelerin tamamı şiddetli bir ekonomik buhranın pençesinde altındadır. Sokakları dolduran milyonlarca işsiz hergün yenilerinin katılması, hayat pahalılığının önüne geçilememesi, paranın değer kaybetmesi, fabrikaların, atölyelerin üretilen ürünlerinin çok azı kadar mal üretmeleri (üretim kısalmaları), bir çok malın, ihtiyaç maddesinin darlığının çekilmesi vb... Bütün bunlar kapitalist sömürü düzeninin kaçınılmaz olarak içine düştüğü ekonomik buhranla birlikte daha da derinleşen açmazlarının bir göstergesidir.

Buhranın hüküm sürdüğü bütün ülkelerde, sömürücü hakim sınıflar, buhranın ceremesini işçi sınıfına ve emekçi kitlelere çekmek için ellerinden gelen tedbirleri almaktadırlar. Emperyalist ülkelerin burjuvazisi, ülke içinde bu yolu izlerken dünya çapında da buhranın yükünü sömürge halklarının sırtına yüklemeye başlamaktadır.

Buhranın yanı sıra ve buhranla birlikte daha da azgın bir biçimde, iki süper devlet tepeden tırnağa silahlanmaktadır. Dünya pazarlarına egemen olmak için aralarında şiddetli bir rekabet olan ve yeni bir paylaşım savaşına hazırlanan ABD ve Sovyet Sosyal Emperyalistleri savas hazırlıklarının faturasını da sömürge ve yarı sömürge ülkelerin halklarına ödetme çabasındadırlar.

Sosyalist ülkelerin dışında, dünyayapısında hüküm süren ekonomik buhran ülkemizi de etkilemektedir.

İŞBİRLİKÇİ HAKİM SINIFLAR KREDİ BULABİLMEK İÇİN ÖNLERİNE GELENE AVUÇ AÇIYORLAR

İşbirlikçi hakim sınıfların deva bulmaya çalıştıkları deretlerinin başında kredi sıkıntısı gelmektedir. İş-

İşbirlikçi hakim sınıflar ekonomik buhranın yükünü; işçi sınıfı ve emekçi halkın sırtına yüklemeye çalışıyor

birlikçi tekelleri burjuvazi, cılız ve güçsüz yapısından ötürü, sahip olduğu sömürü imkanlarını geliştirmek, yeni imkanlar yaratmak için ihtiyaç duyduğu semayeyi kendi imkanlarıyla biriktirememektedir. Örneğin, 100 liralık yatırım yapabilmek için, gıda sanayinde 72 lira, makina imalat sanayinde 91 lira, elektrik makina ve elektronik sanayinde 88 lira krediye ihtiyaçları vardır.

İşbirlikçi hakim sınıflar, çektiği kredi sıkıntısını, işçi sınıfının ve emekçi halkın cebinden daha da fazla çalarak gidermek istemektedirler. Bunun için; bir yandan sahte vaatlerle kandırma yolunu, bir yandan da ellerindeki devlet iktidarını kullanarak zorbalık yolunu kullanmaktadırlar. "Halka açılma", "karamızı halkla bölüşüyoruz" gibisinden göz kamaştırıcı sözlerle yürüttükleri şirketleri -nin bir kısım hisse senetlerini "satmalarının altında yatan amaçlarından biri de budur. Onlar, bu yolla, emekçi halkın dışından, tımağından artırdığı ve dağıtık halde olan küçük tasarruflarını ellerinde toplayarak, "faiz", "kâr" adı altında dağıtacaklarının kat kat fazlasını kâr edebilecekleri yeni sömürü alanları için gerekli semayeyi bulmak istiyorlar. Bütün çeki, parlak vaatlerine rağmen onlar, bu yolla istediklerini elde edememişlerdir.

İşbirlikçi hakim sınıflar, ihtiyaç duydukları semayeyi işçi sınıfının

ve emekçi halkın sırtından çıkarabilmek için, ellerindeki iktidar gücüne dayanarak yeni zorba ya da yöntemlere başvuruyorlar. Memurların maaşlarından, yıllardır MEYAK (Memur Yardımlaşma Kurumu) kesintisi adı altında milyarlarca lira kanun zoruyla gas bedelmıştır. Yine kanun zoruyla, bütün esnaf, sanatkar, serbest meslek sahiplerinin üye olma mecbur tutuldukları BAĞ-KUR için alınan milyarlar işbirlikçi tekelleri burjuvaziye peşkeş çekilmektedir. Onlar, kendilerine çok tatlı gelen bu soygun yollarını, işçi sınıfının ve emekçi halkın alınterinden daha fazla çalmak için yeni etiketlerle sürdürmek ve geliştirmek istemektedirler.

İşbirlikçi hakim sınıflar, kredi ihtiyaçlarını gidermek için, ülke içinde yeni soygun yollarına başlamaya bakarlarken, ülke dışında emperyalist tekellere, emperyalist ülkelere ve kuruluşlara daha fazla avuç açmaktadırlar. Bu amaçla davet ettikleri emperyalist tekellerin ve kuruluşların temsilcileri, birbiri ardısıra Türkiye'ye gelmektedirler. MC faşistleri, pazar tellalları gibi "Türkiye'de yatırım yaparsanız ne kadar kârlı olacaklarını" inandırmak için bütün hünerlerini kullanıyorlar. Ülkemizi "huzur ve güven içinde" yaşatmalarını için, istedikleri tedbirlerin alınacağına dair onlara teminat üstüne teminat veriyorlar. Emperyalistlerin istedikleri tedbirlerin başında emekçi,

halkın emperyalist yağmaya karşı çıkmasını önlemek, emperyalistler ve işbirlikçilerinin azgıncasına sömürüstüne karşı işçi sınıfının mücadelesine silahlarının elinden alınması, devrimcilerin, yurtseverlerin mücadelesinin ve sesinin bastırılması geliyor.

İŞBİRLİKÇİ HAKİM SINIFLAR İHTİYACINI DUYDUKLARI EN TEMEL MALLARI ALABİLECEK KADAR BİLE DÖVİZ BULAMIYORLAR

İşbirlikçi hakim sınıflar kredi darlığının yanı sıra büyük bir döviz (yabancı ülke parası) sıkıntısının da içindedirler. Türkiye'nin, zaten sürekli olarak kapatamadığı, döviz açığı faşist MC'nin işbaşına geldiği günden bu yana giderek daha büyümüş -tür. Merkez Bankası'nın elindeki döviz miktarı uzun süredir, en temel harcamalar için gerekli olanı bile karşılamayacak kadar azalmıştır.

1976 yılı Türkiye'nin yabancı ülkelere sattığı mallardan (hracat) kazandığı gelirlerle, yabancı ülkelere satın aldığı mallara (ithalat) ödediği para arasındaki açık 3 milyar liraya çıkmıştır. Bu durum var olan döviz açığının büyümesinin en büyük etkenidir. Dış Ticaretin sürekli açık vermesinin sebebi ülkemizde kapitalizmin işbirlikçi, emperyalizme bağımlı olmasıdır. Türkiye, sanayide kullanılan hammaddelerin, hemen hemen tamamını emperyalist tekellerden ve ülke-

lerden satın almak zorundadır. Türkiye'nin ithal ettiği malların üçte ikisi imalat sanayi için gerekli hammaddelerdir. Buna karşılık ihrac edilen malların büyük çoğunluğu fındık, tütün, üzüm v.b. gibi tarım ürünleridir. Sanayi için gerekli hammaddelerin satıcıları emperyalist tekeller, ve ülkelerdir. Bunlar sattıkları malların tek satıcısı (tekel) oldukları için, istedikleri fiyatları, mallarının gerçek değerlerinin kat kat üstün dedir. Buna karşılık, Türkiye'nin sattıkları gibi, tarım ürünleri dünya pazarlarında devamlı müşteri bulamayan ve emperyalistlerce çok ucuz kapatılan mallardır. Üstelik dünya çapındaki ekonomik buhran sanayi mallarıyla tarım ürünleri arasındaki fiyat farkının daha da artmasına sebep olmuştur. Emperyalist ülkeler ve tekeller, kârlarını korumak için sattıkları malların fiyatlarını daha da arttırmışlardır.

Dünya çapındaki buhran nedeniyle,, Türkiye'nin dışarıya sattığı malların fiyatları düştüğü gibi, bu malların alıcısı da azalmıştır.

İşbirlikçi hakim sınıfların önemli bir döviz kaynağı da; emperyalist ve gelişmiş kapitalist ülkelerde çalışan Türkiye'li işçilerin gönderdikleri dövizlerdir. Ama bu kaynak ta artık eskisi kadar gür akmamaktadır. Bundan önceki yıllar 1.5 milyon dolara yakın işçi dövizleri gitmeye azalarak 700 bin dolar civarına düşmüştür. Ekonomik buhranın etkilerinden kurtulmaya çalışan emperyalist ve gelişmiş kapitalist ülkeler Türkiye'den işçi gelmesini durdurdukları gibi, daha önce o ceden çalışmaya gidenleri de işlerinden atarak geriye göndermektedirler.

İçine düştükleri döviz sıkıntısı, işbirlikçi hakim sınıfların uzun süre-

De.Sa.7.Sü.1'de

Öğretmen Mücadelesi Revizyonizmi Yıkarak Yükseliyor

İstanbul TÖB-DER Şubesi yönetim kurulunu gaspetmiş bulunan Rus sosyal-emperyalizminin işbirlikçi heмпaları "birlik ve dayanışma" adını sahtekarca kullanarak bir gece düzenlediler. Amaçları; sosyal-faşist ideolojilerini yaymak, TÖB-DER'i bölme ve parçalama siyasetlerini gizleyebilmek, yıllarca öğretmen mücadelesine o-muz vermiş, ona önderlik etmiş devrimci öğretmenleri TÖB-DER'den ihraç etme çabalarına, kendileri gibi düşmeyen şubeler hakkında MC faşistleri gibi soruşturmalar açmalarına duyulan tepkiyi, kitlelerin kin ve öfkesini yatıştırabilmek ve akillarınca yurtsever devrimci öğretmenleri tecrit etmektir.

Bu hain amaçlarına ulaşabilmek için ülkenin her tarafındaki tüm revizyonist ve sosyal-faşistlere davetیه gönderdiler. Marmara Bölgesindeki tüm sosyal-faşistler eksiksiz geceye gelmişlerdi. Yurtsever devrimci öğretmenler olarak, bizler de geceyi sosyal-faşistlere terk etmemek ve TÖB-DER'in bir avuç sosyal-faşistin değil, tüm yurtsever, demokrat, devrimci öğretmenlerin örgütü olduğunu göstermek amacıyla TÖB-DER'deki diğer yurtsever siyasetlerle birlikte katılma kararı aldık. Çok sınırlı maddi olanaklarımızı zorlayarak, alın-terimiz, emek paramızdan arttırarak aldığımız biletlerle geceye katıldık.

Revizyonist yönetim bizim dışımızdan tımağı mızdan artırdığımız paralarla I.G.D.'li sosyal-faşistleri özel otobüslerle ve minibüsler tutarak kucaklarında gazete ve sarılı kalın sopalar ve joplarla getirdiler. Hiç bir öğretmen ücretsiz içeri alınmazken revizyonistler ve I.G.D.'li sosyal-faşistler davetiyeli olarak ücretsiz içeri alındılar. Geceye ünlü Rus uşağı Genel Başkan Gültekin Gaziöğlu'nu da çağırılmayı ihmal etmemişlerdi.

Gece başladığında yurtsever, devrimciler öğretmen talepleri olan "sendika hakkımız, söke söke alalım", "öğretmen öğrenci kayıma son", "TÖB-DER'DE DEMOKRATİK YÖNETİM", "TÖB-DER'DE DEVRİMCI KIYIMINA SON" sloganlarını hep bir ağızdan haykurdular. Sosyal-emperyalizmin uşakları bu devrimci sloganları öğretmen sorunlarıyla ilgili olmayan "YAŞANIN DİSK", "FAŞİZME ÇAĞIT YOK" gibi revizyonist sloganlarıyla bastırmaya çalıştılar. Biz yurtse-

ver devrimci öğretmenler de yukarıdaki kendi taleplerimizi içeren sloganları ve ülkemizde devrimci proletaryanın attığı "FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRİYET", "NE AMERİKA, NE RUSYA, BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE", "KAH ROLSON FAŞİSTLER, SOSYAL FAŞİSTLER" sloganlarını en gür sesimizle haykardık. Bu sırada mikrofon da Rus uşağı Gültekin Gaziöğlu devrimcilerle ve büyük önder Mao Zedung'a küfür etmekteydi. Yurtsever, demokrat, devrimci öğretmenler "SENDİKA HAKKIMIZ SÖKE SÖKE ALIRIZ" diye bağırırken bu uşak "... bizim mücadeleimiz sendika mücadelesi değildir. DİSK'le bütünleşme, DİSK'le birleşme mücadelesidir." diyerek grevli toplu sözleşmeli sendika hakkı için onlara şehit vermiş binlerce açığa alınmış, sürgün edilmiş, kıyım uğratılmış, mücadele bay-

başı 2 süper devlet çıkırtkanlığını çok iyi beceren "Yurtsever Öğretmen" siyasetinin modern revizyonizme ve sosyal-faşist saldırılara taraf sız kalmalarını, ortayol siyaseti izlemelerini de ortaya koymak gerekir. Sosyal-faşistler devrimci şiddet karşısında sopalardan bırakarak kaçarlarken daha önceden çağırıldıkları MC'nin polisleri imdatlarına yetiştirdi ve her zaman yaptıklarını burada da ihmal etmediler. Aralarında üç yurtsever devrimci öğretmen arkadaşımızın da bulunduğu sekiz devrimciyi polise teslim ettiler.

Bu sosyal-faşist saldırıya protesto amacıyla Koro'da bulunan sekiz yurtsever demokrat, devrimci öğretmen koruyu boykot etti. Gene geceye çağırılan folklor ekibi de salona terk etti. Olaylar karşısında geri-

Öğretmenler revizyonist yöneticilerin halk düşmanı yüzlerini kavırıyor ve teşhir ediyorlar

24 Aralık 1976 günü yapılan Öğretmen Gecesine kadar TÖB-DER içinde hiçbir grubu desteklemedik.

1976 haziran TÖB-DER kongresinde ve örgüt içi seçimlerde oyumuzu şimdiki yönetime vermiştik. Vermez olaydık!

1976 Haziran'dan önceki yönetim, pasifliği ve öğretmen demokrat hareketine ayakbağı olması nedeniyle güvenimizi yitmişti. Yurtsever Devrimci Öğretmen Cephesinin de sosyal-faşist, sosyal-emperyalist kelimelerini kullanarak dağıtım malarımıza kızmıştı. Onun için, oyumuzu "Birlik ve Dayanışma" adıyla çıkan şimdiki yönetime vermiştik.

24 Aralık 1976 akşamı

di. Kongreye gelir gibi bir tonar kağıtla konuşmaya başladık. Bu arada bizim oturduğumuz yerin altından çi villi sopalar çıkarıldı. Sonradan öğrendik ki aynı sopalar salonun çok çeşitli yerlerine de saklanmıştı. Muhalefet, onların deyişleriyle bozguncuları, bu gece fırsatından yararlanıp dövelim, atalım zihniyetiydi bu. Zaten gece öncesi de "Bun-lar artık çok oluyor, at-malı bunları" sözlerini duyuyorduk.

Bu çivili sopalar demek bizim verdiğimiz aidatlarla marangozlara ö-zel olarak hazırlanmış ve I.G.D.'li (İlkerici Gençler Derneği) dedikle-ri sosyalist ve ilericici

deki hesap çarşıya uymadı. Yurtsever Devrimci Öğretmenler bu saldırıya kararlılıkla karşı koydu-lar ve "Faşizme Ölümlü, Halka Hürriyet" diye haykırarak sayıca çok az olmalarına rağmen bu işbirlikçi hainlere gerekli cevabı verdiler. Yurtsever Devrimci Öğretmenler daha sonra bir bildiri ile bundan sonra da öğretmen kitleleriyle birleşerek örgütlerine sahip çıkmak ve TÖB-DER'i revizyonistlerin işbirlikçi emellerine alet etmemek konusunda kararlılıklarını belirttiler.

TÖB-DER'DE DEVRİMCI KIYIMINA SON!

YURTSEVER, DEMOKRAT, DEVRİMCI ÖĞRETMENLER

TÖB-DER YÖNETİMİNE

FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRİYET

Yurtsever,devrimci öğretmenler örgütleri Töb-Der'e sahip çıkıyor, sosyal-faşist ihaneti yerle bir ediyor

Türkiye Devrimci, yurtsever, demokrat öğretmenlerin demokratik kitle örgütü TÖB-DER'in Genel Merkez ve İstanbul Şube yönetimlerini ele geçiren Sovyet Sosyal-emperyalizminin işbirlikçileri revizyonistler, devrimcileri ve yurtseverleri sindirerek veya tasfiye ederek, TÖB-DER'i hegemonyaları altına almaya ve kendi usaklık ideolojilerini den başka düşüncelerin barınmadığı bir örgüt haline getirmeye çabalyorlar. Son olarak, 24 Aralık'ta İstanbul Spor ve Sergi Sarayı'nda düzenlenen Öğretmen Gecesinde Yurtsever devrimci öğretmenlere karşı I.G.D.'li (İlkerici Gençler Derneği) sosyal-faşist beslemeleri saldırılar kanlı bir baskı ve terör uygulamasına giriştiler. Ancak ev-

rağını yere düşürmüş onurlu Türkmen öğretmenleri modern revizyonizmin kuyruğuna takabileceğini hesaplıyor ve üyüzüz bin öğretmene güvensizliğini ortaya koyuyordu. Bu hain yüzlerce kişi tarafından yuhalanarak cevapları aldı. Bu sırada sosyal-faşistler daha önceden planladıkları şekilde ağılları Gültekin Gaziöğlu'ndan işareti alan tribünler deki tüm yurtsever, demokrat, devrimci öğretmenlere, çocuk ihtiyaçlarından tüm halkımıza ellerinde sopalar ve joplarla saldırdılar. Pek çok arkadaşımız yaralandı. Orada bulunan tüm devrimci işçiler, öğretmenler ve gençler tek bir yürek, tek bir yumruk olarak sosyal-faşistlere ağıllarının payını verdiler.

Revizyonizme karşı olduklarını söyleyen diğer siyasetlerin ve masa

adınlar atmak zorunda kalan sosyal-faşist hainler sebekesi geceyi kısı kesmek zorunda kaldılar. Gecede ki olayların sorumluluğunu İstanbul Şubesi Gültekin Gaziöğlu'na ve devrimcilerle, Gültekin Gaziöğlu'na da İstanbul Şubesine ve devrimcilere yüklemeye çalışarak gerek İstanbul Şubesi başkanını hainler gerekse Genel Başkan haini, farkında olmadan suçun kendilerinde olduğunu itiraf ettiler. İstanbul Şube Başkanı Talip Öztürk, "...Genel Başkan artık bitmiştir. Oportünist birisidir." di-yordu. Gültekin Gaziöğlu ise "..... İstanbul Şubesi'nin tedbirleri yet-tili değildi" demektedir.

Geceye gelen yüzlerce demokrat ise gecenin sonra yurtsever devrimci

Spor ve Sergi Sarayındaki geceye gittik. İstanbul Şube Başkanı Talip Öztürk'ün konuşmasının yarısından içeri girdik. Diğer yöneticilerle birlikte Talip Öztürk'ü birkaç gün önce daha iyi tanımıştık. Gece için hazırlık toplantısı TÖB-DER İstanbul Şube salonunda yapıldığında, bir soru üzerine Talip Öztürk'ün ağzından, yönetim "biz istediğimiz yayını sattırırız, istediğimizi sat-tırmayız" demisti ki, bun-lar düşünce özgürlüğüne liit vuran 141-142 gibi faşist yasaların kalkma-sını da sözde istiyorlar-dı. Demek ki, bu istek ya-landı. Demek ki bu adamlar öğretmen demokratik kitle örgütü olan TÖB-DER'i siyasi bir parti gi-bi görüyor, üstelik faşist bir parti gibi görüyorlardı.

Gecede, İstanbul Şube Başkanından sonra mikro-fona TÖB-DER Genel Başkan Gültekin Gaziöğlu gel-

maskeli adamlar bunları öğretmenlere karşı kullanacaktı.

Gaziöğlu konuşmakta bu adamlar bir işçi sınıfı düşmanı olduğu anlaşılı-yordu. Ama Gaziöğlu, 141-142'nin kalkmasını isteme-ye de unutmuyordu. Sonra da "Bundan böyle bizim gibi düşünenlerin bir bir-i dörder-beşer jandama-nın koruculuğunda, ÖDTÜ öğrencilerinin üzerine sal-dığı faşist beslemeler bütün cabalarına rağmen ÖDTÜ öğrencileri içinde kendilerini taban yarata-mamışlardır. İşbirlikçi hakim sınıfların her biri ni dörder-beşer jandama-nın koruculuğunda, ÖDTÜ öğrencilerinin üzerine sal-dığı faşist beslemeler bütün cabalarına rağmen ÖDTÜ öğrencileri içinde kendilerini taban yarata-mamışlardır. Faşistlerin HER SALDIRISI FAŞİZE KARŞI TEK ETKİLİ MÜCADELE YOLUNUN AKTİF MÜCADELE OLUŞUNU ZORUNLUKTA DİR."

Faşist MC iktidarı, iş başına geldiği günden beri, bütün üniversitelerde olduğu gibi, ÖDTÜ'de de bir dizi tertip ve saldırıya girişmiştir. Bir yandan yurtsever, ilericici örgütüm üye ve yardımcıl-

HALKIN KURTULUŞU

-İşçi, öğretim üyesi ve öğrencisiyle

ODTÜ faşist MC'nin yeni saldırısını da bozguna uğratacaktır

Faşist mütevellî heyeti istifa etmelidir

ODTÜ rektörü Prof. İl-gaz Ayanak'ın, faşist MC iktidarının seçme beslemeyle doldurduğu Mütevellî Heyeti tarafından görevinden alınması, ÖDTÜ üzerinde uzun süredir tez gahlanan faşist oyunların yeni bir adımıdır. Öğrencilerinin, hemen hemen tamamının, devrimci yurtsever, ilericici oldu-ğu ÖDTÜ, yıllardan beri, işbirlikçi hakim sınıfların saldırılarına hedef olmuştur. ÖDTÜ'yi faşist bir kamp haline getirmeye çabaları, faşist MC'nin, işbaşına geldiği günden beri yoğunlaşarak sürdürmüştür. Binler ce öğrenci arasında, beslemelerin sayısı yüz-lerler bulmadığı için, ha-kim sınıflar bu cabaların da ilk adım olarak, ün-versitenin yönetimine uşaklarını getirme yolunu seçmişlerdir. Çeşitli yöneticiliklere; emekli su-baylar, MİT görevlileri, hakim sınıflara usaklığı-nı ispat etmiş seçilmiş faşistler, gericiiler tayin edilmiş, yurtsever, ilericici öğretim üyeleri ve idarecilerin büyük bir bölümü ÖDTÜ'den atılmış-lardır.

ODTÜ öğrencilerinin kararlî mücadelelerini geri letmek için üniversite içine; özel jandama kara-kolu kurulmuştur. Üniver-site içinde jandama bas-kısı, gerici disiplin uygulamarıyla, üniversite dışında ise polis ve faşist beslemelerin silahlı saldırılarıyla ÖDTÜ öğrencileri yıldırılmaya çalışılmıştır. Yapılan baskı ve saldırılara, faşist sıkıyönetim kurumanların helikopterler, jandama komando birlikleri kullanarak uyguladıkları zorbalıklarla karşılama-larına rağmen ÖDTÜ öğrencileri akademik, demokra-tik hakları için verdikleri mücadelelerinde geri lememişlerdir. İşbirlikçi hakim sınıfların her biri ni dörder-beşer jandama-nın koruculuğunda, ÖDTÜ öğrencilerinin üzerine sal-dığı faşist beslemeler bütün cabalarına rağmen ÖDTÜ öğrencileri içinde kendilerini taban yarata-mamışlardır. Faşistlerin HER SALDIRISI FAŞİZE KARŞI TEK ETKİLİ MÜCADELE YOLUNUN AKTİF MÜCADELE OLUŞUNU ZORUNLUKTA DİR."

lari üniversitelerden atılmış veya ayrılmaya zorlanmış, bir yandan da z-zellikte jandama, polis ve bazı faşist yöneticiler eliyle öğrencilere ya-pılan baskı ve saldırılar yoğunlaşmıştır. Bütün bu faşist tertip ve saldırılar karşısında ÖDTÜ öğre-tim üyeleri ve yardımcıl-arı, genel olarak bütün ün-versitelerdeki öğretim üyeleri gibi, olması ge-rektiği biçimde güçleri-nin yettiği kadarıyla et-kin bir tavır almamışla-rır. Öğrenci gençliğin can güvenliğini ve öğrenim özgürlüğünü ortadan kal-dıran faşist saldırılar karşısında demokrat, ile-ricici öğretim üyeleri za-man zaman olumlu ama ye-tersiz biçimde tavır al-mışlardır. Son olarak ÖDTÜ rektörünün görevinden alınmasıyla da görüldüğü gibi, faşist MC iktidarı, üniversiteleri ve diğer eğitim kurumlarını öğren-ci, öğretim görevlisi, idareci ve personel ayrı-maksızın faşistleştirme için çabalamaktadır. Faşistlerin gözü dönmüşce-ne yürüttükleri bu sal-dırıları bozguna uğrata-bilmek için, her şeyden önce üniversite içinde ve dışında faşist olmayan bi-tün herkesin birliğini sağ-lamak ve aktif mücadele vermek şarttır. Faşist MC iktidarının üniversiteler üzerinde oynadığı oyun-lara karşı sessiz kalarak suç ortağı olmayan bazı demokrat, ilericici öğretim üyeleri mücadele yolu ola-rak görevlerinden istifa etmeyi seçmektedirler. Faşist MC'nin tertip ve sal-dırılarına karşı çıkma yöntemi olarak istifa ha-talı bir yol olmaktadır. Çünkü faşistlerin bütün baskı, zorbalık adam, sa-tınalma v.b. yollara baş-vurarak sağlamak istedik-leri kendilerinden olma-yın herkesi üniversiteler den uzaklaştırarak yerle-rine beslemelerini doldur-maktır. Bu nedenle faşist baskılara karşı çıkma a-macını taşıyan istifalar sonuçta faşistlerin de i-şine yaramaktadır. Faşiz-me karşı mücadelede bütün mevzileri dışı dışı savun-mak, faşist saldırıları kararlîlıkla göğüsleyerek onların elindeki mevzile-ri sökülmek esas olma-lıdır.

Devrimci, yurtsever öğrenciler de, bugüne kadar birçok yerde, demokrat, ilericici öğretim üyeleriyle dayanışma kurma ve or-

tak mücadeleyi örgütleme konusunda yetersiz kalmışlardır.

Faşist MC iktidarının, üniversiteleri faşistleş-tirme yolunda yeni bir a-dımı olan ÖDTÜ rektörünün görevinden alınması, faşist saldırılara karşı öğretim üyeleriyle, öğrencilerin ve üniversitelerdeki bi-tün çalışanların gücün-lüğü kumularının ve aktif mücadele vemeleri-nin gerekliliğini hatırla-tan yeni bir örnektir. FAŞİSTLERİN, GERİCİLERİN DOLDURULUŞU, İŞBİRLİKÇİ HAKİM SINIFLARIN ÖDTÜ ÜZERİNDEKİ PLANLARININ UYGULAYICISI MÜTEVELLİ HEYETİ KALDIRILMALIDIR! ŞİMDİKİ MÜTEVELLİ HEYETİ DERHAL İSTİFA ETMELİDİR!

Amerikan emperyalistleri ve işbirlikçilerinin ÖDTÜ'yi kurma amaçları-nın başında, emperyalizme ve işbirlikçilerine hiz-met edecek, onların işçi sınıfını ve emekçi halkı daha azgıncasına soymalarını kolaylaştıracak iyi eği-tilmiş teknik eleman yetiştirmesi gelmektedir. ABD emperyalistleri ve işbirlikçileri ÖDTÜ'de bu amaçlarına en uygun gör-dükleri biçim olarak Ame-rikan üniversitelerindeki eğitim ve yönetim düze-ni kumullarını bu düze-ne göre kurulan Mütevellî Heyeti üniversitenin en yüksek karar organıdır. As-lında, Mütevellî Heyeti, işbirlikçi hakim sınıf-ların ÖDTÜ üzerinde denetim kurmakta kullandıkları bir araçtır. İşbirlikçi hakim sınıflar iktidarı-nın tayin ettiği Mütevellî Heyet üyeleri, üniversiteyle ilgili olmayan işbirlikçi burjuvalardan, vurguncu ticararlardan, emekli generallerden, eski milletvekili veya senatör-lerden, gerici, faşist profesörlerden v.b. seçil-mektedir. Seçme halk düş-manlarıyla doldurulan Mütevellî Heyeti uygulama-sının kaldırılması ÖDTÜ öğrencilerinin Demokratik Üniversite mücadelesinin hedeflerinden biridir.

Bugün başında olan Mütevellî Heyeti üyelerinin çoğu MHP'li faşistlerdir. Bu Mütevellî Heye-ti, işbaşına kaldığı süreçte ÖDTÜ öğrencileri ve yurtsever, ilericici öğretim üyelerine karşı yeni saldırılara girişecek-tir. Nitekim, faşist MC'ye hizmet etmeyen rektörün görevden alınmasının ardından, öğretim üyelerine karşı yeni bir kıyım hazırlanmaktadır. ÖDTÜ rektörünün görevden alınma-sına karşı yükselen mil-

De.Sa.7.Sü.4'de